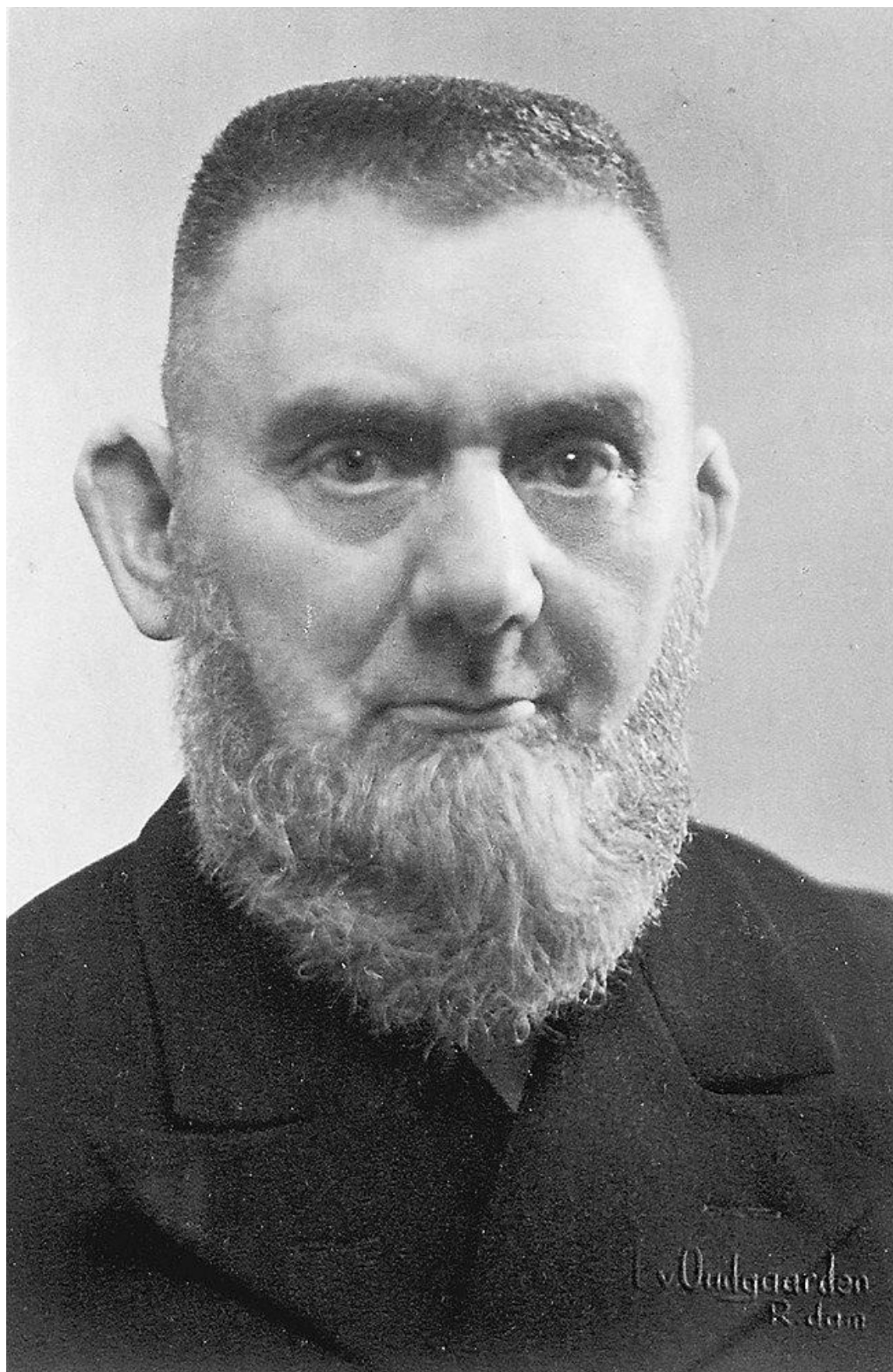

Begeren in geloof

Donderdag, 24 maart.

De godsdiensttoefening wordt aangevangen met het zingen van Ps. 72:6, waarna gelezen wordt Lucas 11:1-28. Na het gebed worden de tekstwoorden gelezen: Jacobus 1:6, waar des Heeren Woord aldus luidt: "Maar dat hij ze begere in geloof, niet twijfelende, want die twijfelt, is een baar der zee gelijk die van de wind gedreven en op en neer geworpen wordt". Eerst wordt nog in herinnering gebracht wat de vorige week behandeld is geworden: De eerste Adam en de tweede Adam worden tegenover elkaar gesteld in verband met de vermaning des apostels om de ontbrekende wijsheid van God te begeren. De eerste Adam, die geen wijsheid meer heeft, maar enkel dwaasheid is; de tweede Adam daar tegenover, in wien de wijsheid woont, ja, die de wijsheid is. In het bijzonder wordt nog opgemerkt, wat het zeggen wil: Heb je er nog eens over nagedacht, wat we vorige week hebben mogen bezien. Het wil niet zeggen, dat je de hele preek je moet kunnen herinneren en in het hoofd hebben, maar het betekent: Heb je er voor je ziel iets aan mogen hebben, en hebt ge daar nog

ds Daan Christiaan Overduin 1875-1946

eens over nagedacht? Wij zagen ook: Dat hij ze van God begere. Als er iemand vraagt: Maar waarom wordt niet de Heere Jezus genoemd? dan is daarop het antwoord: Niemand heeft ooit God gezien, want wie zal Hem zien en leven. Maar de eniggeboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, die heeft Hem ons verklaard. En hoe heeft Hij ons Hem verklaard: als de God der liefde, de God der blijdschap en de God der hope. We zagen dat de Heere mildelijk schenkt en niet verwijt. Mensen geven karig, maar niet alzo de Heere: Die geeft alles wat Hij heeft: Zijn Zoon, en zal Hij met Hem ons niet alle dingen schenken? Daarbij, de Heere verwijt niet en nooit. Dat doen wij, mensen, met onze vuile natuur wel. Dat wij dat mogen leren betrachten om niet elkaar te verwijten, zoals ook Paulus het heeft mogen leren: Hoedanig gij eertijds waart, verschilt mij niet. Toen was de tijd verstreken, en zijn wij naar huis gegaan. Hebt ge er nog over na mogen denken? Ik zeg daar: mogen denken. Een zondaar zal het mij toestemmen, dat wij uit onszelf niet bekwaam zijn om iets ten goede te denken. Wij zijn zulke stakkers dat we niet de macht hebben om onze gedachten te besturen en ze bij een bepaald ding te bepalen. Laat er maar iets van bijzondere aard gebeuren: Zo hoorden we hedenavond van een man, wiens vrouw in het ziekenhuis is gebracht. Nu zit hij in de eenzaamheid. Als hij anders eens een boek nam, dan hoeft hij het nu niet te doen, want hij kan zijn gedachten er niet bijhouden. Als we onszelf nu als zulke stakkers kennen, dan zullen we van de Heere begeren: Heere, geef U ons te bedenken de dingen die boven zijn en niet die van beneden zijn; dan worden we gevonden als bedelaars aan de troon der genade, gans hulpbehoevend, en daarom zei ik: heb je er nog over na mogen denken. Maar nu gaat de apostel verder, wat betreft het begeren van de ontbrekende wijsheid. Hij zegt: "Dat hij ze=de wijsheid-begere in geloof, niet twijfelende enz." Alles wordt hier bij elkaar genomen; het is een aaneenknoping van zaken: Begeren in geloof,

niet twijfelen, want die twijfelt is een baar der zee gelijk, die heen en weer geworpen wordt. Daar zit nogal wat aan vast, maar... de Heere zal het maken. Wat hebt ge er over gedacht? Jacobus, als ge zo zeker zegt om te begeren in geloof, hebt u er dan rekening mee gehouden dat ge schrijft aan mensen, die vaak te kampen hebben met ongeloof en twijfel? Jacobus, hebt u altijd geloof, en dus geen woord over voor een twijfelaar? Neen, Jacobus heeft het niet mis, en weet wel terdege wat ongeloof en twijfel zijn. Maar Jacobus zegt het als dienstknecht Gods door de Heilige Geest, en daarom: begeren in geloof, niet twijfelende. Zo zal de begeerte van elk arm zondaar, die de zonde van ongeloof en twijfel kent, in zijn ziel zijn: Heere, ik wil er niets afhebben van wat U in Uw Woord zegt, en leer mij van U te begeren in geloof, niet twijfelende. Als je wat van een mens begeert, ja, dan kan er alle plaats zijn voor twijfel, want de mens heeft niet alle dingen in zijn macht en daarbij is hij onbetrouwbaar. Vandaag zal iemand in staat zijn om je te helpen en morgen niet; vandaag zal een mens genegen zijn om wat voor je te doen, maar morgen kan die zelfde mens van gedachte veranderd zijn en krijgt ge te horen: "Ik weet het nog niet, hoor, 'k zal nog wel eens zien". Maar met het begeren van God is het wat anders. Wat bedoelt Jacobus, als hij zegt om te begeren in geloof? Hij heeft daarbij drie dingen op 't oog: 1e. Hij heeft de hoogheid en majesteit des Heeren in het oog; de Heere is almachtig; die hemel, zee en aarde- eerst schiep en sinds bewaarde. Zou er voor de Heere één ding te wonderlijk zijn? Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Op één wenk van Zijn alvermogen was er het licht, "Daar zij licht", en het licht was er. De Heere heeft alles geschapen; uit het niet voortgebracht, en sindsdien onderhoudt de Heere alles; Die alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht. Kijk eens rondom u in de natuur, waar alles weer groen begint te

worden; mede een bewijs van de almacht des Heeren: "Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks". Voor de almacht des Heeren is niets te wonderlijk. Ik denk aan Jaïrus, die tot de Heere Jezus komt met de begeerte, dat Jezus in zijn huis komt om zijn dochtertje te genezen, eer dat ze sterft. Tijdens het oponthoud op de weg komt de boodschap, om de Meester maar verder niet lastig te vallen, want dat het kind al gestorven is. En wat zegt de Heere: Vrees niet, geloof alleenlijk, en zij zal behouden worden. Ik denk aan de koninklijke hoveling uit Kaper-naüm, die tot de Heere Jezus te Kana kwam, wiens zoon op sterven lag, met het verzoek: "Heere, kom af, eer mijn kind sterft". En de Heere Jezus spreekt het machtwoord: "Ga heen, uw zoon leeft". En de man geloofde het; op de terugweg naar zijn huis komen hem de boodschappers tegemoet, zeggende: "Uw kind leeft". De vader, vragende wanneer het met zijn kind beter was geworden, hoorde, dat het de vorige avond om 7 uur was, dat de koorts de jongen verliet, en dit was hetzelfde uur, waarop Jezus had gezegd: "Uw kind leeft". De Heere Jezus is gisteren en heden en tot in eeuwigheid dezelfde, dus ook nu nog. Ook nu nog is er voor Hem niets te wonderlijk. Dat gelooft een doemeling van ganser harte, in welke nood of omstandigheden hij ook mag verkeren. Heb je een ernstige zieke, die als aan de poorten des doods ligt, dan zegt een zondaar: "Heere, op één wenk van Uw alvermogen kan hij of zij weer beter worden". En als het aan woorden ontbreekt, dan weet de Heere wat de overlegging in zijn hart spreekt. Er is voor Gods kinderen geen troostelijker zaak dan de almachtigheid des Heeren. Vrees niet, zegt de Heere Jezus, want ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Laat de wereld razen en te keer gaan, maar de Heere staat boven alles. "Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen". O, welk een veilige schuilplaats is dat. Dat mocht ook Jeremia ervaren, toen de vijandige Joden hem in de diepe

modderige kuil hadden geworpen; toen Ebed-Melech de Moorman, kwam om hem er uit te verlossen, die het niet hebben kon, dat de profeet des Heeren zo kwalijk behandeld werd. En als Jeruzalem ingenomen wordt door de Chaldeeën, dan mag Nebucadnezar Jeremia geen kwaad doen, en ook Ebed-Melech mag zijn ziel tot een buit hebben, omdat hij op de Heere vertrouwd heeft, en ook Baruch wordt beveiligd door de Heere; ook hem wordt zijn ziel tot een buit gegeven in alle plaatsen, waar hij heen trekken zal. Alles kwam om, behalve deze kinderen Gods. Daar vraagt er één: "Maar al wat wij begeren, moet toch naar Gods wil zijn?" Deze opmerking is volkomen juist en een zondaar stemt het van harte toe. Een arme zondaar leert er rekening mee houden, dat hij zelf niet rekenen moet, omdat zijn rekening altijd verkeerd is. De rekening voor hem en al Gods kinderen is alleen juist en veilig in 's Heeren hand, en een zondaar leert, dat al wat wij begeren in Jezus naam en overeenkomstig de wil des Vaders is, dat zal Hij ons geven. Hoe vaak kunnen we nog verkeerd kijken; wanneer we in nood, in kommer en zwarigheid verkeren; wanneer we met onze noden en behoeften zijn voor de genadetroon, en we geloven dat ons gebed is verhoord; zeker, dan is het ook verhoord, maar vaak op een andere wijze, dan wij dachten. We hebben het ervaren met een kind, dat ernstig ziek was, dat we mochten opdragen aan de Heere. We ontvingen het geloof, dat het beter zou worden. En het werd ook beter, maar op een andere wijze dan wij meenden. Inplaats van lichaamsherstel gaf de Heere algeheel herstel; het kind werd verlost van het lichaam dezes doods, want God nam het Thuis. Maar voor Gods kinderen kan er nooit geen kwaad bij, ook al kijken ze verkeerd. Vader verdraagt het van de Zijnen, want Hij weet wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde dat wij stof zijn. En als de Heere er één weg komt te nemen, dan weet Hij alleen wat goed is; en de zondaar zegt: "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, also

ook op de aarde". Dan gaan we gewillig aan Vaders hand op de weg, die Hij ons leiden zal. En al is die weg soms ook donker en vol moeite, dan nog zingt het in stilte in het binnenste van Jezus' volk: "Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten en mijn Deel in eeuwigheid". Evenwel onder alle overgegevenheid aan de wil des Vaders, neemt dit in het hart van een zondaar het geloof niet weg aan de almacht des Heeren; het ligt vast in zijn ziel: "Heere, voor U is niets te wonderlijk, Gij vermoogt alle dingen". Maar Jacobus heeft meer op het oog, als hij schrijft om in het geloof te begeren, en wel: 2e. De liefde. We hebben zo-even met opzet de verzen uit Lucas 11 doen voorlezen; onze bede en verzuchting is, of de Heilige Geest met het Woord ons allen wil bestralen, en in onze harten wil wonen en werken, want als dat niet zo is, dan kunt ge lezen en nog eens lezen, maar al ons lezen zal ons niet baten. Daar komt mij de vraag voor de aandacht: Hoe zit gij in de kerk? Als het goed staat zult ge er niet alleen voor uzelf zitten. Wanneer ge onder de prediking zijt geweest, en ge hebt er geen genot en genoegten onder gehad, dan is er voor iemand, die niet alleen voor zichzelf er onder zit, geen reden om bedrukt te zijn, want datzelfde Woord kan dienstig geweest zijn voor een broer en zus van hem. Maar om terug te komen op wat Br. de Jong heeft voorgelezen: Een vriend krijgt op de late avond nog volk, die hij te eten zal moeten geven, maar 't is te laat om nog naar de bakker te gaan. Evenwel, zijn gasten, die van de reis gekomen zijn, moeten worden verkwikt en dus gaat de gastheer naar zijn vriend met het verzoek hem drie broden te lenen. En zie nu eens, hoe lief de Heere dit voorstelt in deze gelijkenis; ondanks alle bezwaren, ondanks het late uur, ondanks het feit dat de man reeds ter ruste is gegaan, ondanks de onbeschaamdheid van de vriend, om zo laat nog te komen aankloppen: Hij zal opstaan, en hem

zoveel broden geven als hij er behoeft. We hebben het vorige week nog bijgebracht, en het werd ook straks voorgelezen: "Wat vader zal er zijn die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt, of een schorpioen, als die zoon zijn vader om een ei zou bidden?" Wat een trefelijke dingen worden hier uitgedrukt. Als mensen, die boos zijn, elkaar nog goede gaven weten te geven, wat mag een arme zondaar dan niet biddend verwachten van de Heere, die voor al Zijn arme kinderen enkel liefde is, bij Wie gans geen duisternis is, want de nacht licht als de dag. Zou God Zijn uitverkorenen geen recht doen, die dag en nacht tot Hem roepen? Gewis, Vader staat altijd klaar om Zijn ellendige, nooddriftige kinderen te helpen. Ik voelde vandaag die Goddelijke liefde in mijn ziel, terug ziende op de weg die achter mij ligt. Ik kreeg het eeuwige wonder te overdenken, dat de Heere naar mij, doemeling, in gunst en genade heeft willen omzien, want ik ben niet beter dan anderen, die de Heere laat gaan naar het goeddunken van hun boze hart. Als je veel van elkaar houdt, zult ge elkaar geen leed of kwaad doen. De Heere heeft om Zijns Zelfs wil Zijn kinderen van de nooit begonnen eeuwigheid liefgehad; de dierbare Heere Jezus heeft ons zo liefgehad, dat Hij Zich heeft doodgeliefd aan het kruis. Die liefde Gods tot zondaren, tot helwaardigen, daar kunt ge nooit genoeg van zeggen, en daar zullen we altijd woorden voor te kort komen. Als wij, mensen, door genade elkaar mogen liefhebben en goede gaven schenken, er blijft aan ons min of meer een hebbelijke kant over; dat is ons aangeboren door het vlees. Dat vlees, dat ons altijd weer zijn parten speelt. Het kan zijn dat een zondaar bijzonder is vertroost en bemoedigd met een gedeelte uit Gods Woord; dan kan het gebeuren, dat hij later die woorden weer leest en ze nog eens leest met de gedachte om er nog eens weer het genot en profijt van te smaken. Maar het gaat niet: Zijn vlees is aan

het werk, en wat uit het vlees geboren is, dat is vlees, en hetgeen uit de Geest geboren is, dat is Geest. Maar de Heere zal niets van het vlees doen binnenkomen, dat blijft hier achter, ook ons hebbertig zijn. Maar Vader geeft zonder hebbertig te zijn; Hij geeft volkomen; Hij geeft alles. Die arme bedelaars, ze zullen eenmaal volkomen bezitters zijn van een Drie-enig God. Ze zullen eenmaal volmaakt naar ziel en lichaam bezitters zijn van een nieuwe hemel en aarde. Hun lichaam zal gelijkvormig zijn aan het heilige, verheerlijkte lichaam van hun liefste Zielevriend. Ze zullen erfgenamen zijn van God en van Christus. "Maar man", zegt er iemand, "en ik heb het zo arm, en ik moet zo tobben om er te komen". O, dat geeft niets, niemandal. Als je arm bent en moet tobben, dan zal Vader dat gewis nodig en nuttig voor je keuren, maar heb je de liefde in het oog? O, mochten wij, gelijk eenmaal een Jonathan het uiterste van zijn staf in de honing stak, het uiterste van onze staf dopen in de onbegrensde Goddelijke liefde en dezelve proeven en smaken, dan is het de oprechte be-lijdenis van een zondaar: Hartelijk zal ik U lief-hebben en nooit meer door ongeloof twijfelen. Dan is het waarachtig in de ziel, dat Vader niets met ons doet dan goed. Maar wij begrijpen het vaak zo verkeerd, dat Vader ons altijd leidt in de juiste baan... Acht het voor grote vreugde, mijne broeders, als gij in velerlei verzoekingën valt. De Heere houdt al die wegen van druk met Zijn kinderen om ze dicht bij huis te houden, en om ze te doen verstaan dat het veilig is om aan de leiband des Heeren te mogen gaan. Daar vraagt er één: "Zou de Heere mij ook lief-hebben?" "Wie ben je, vriend?" "O, ik ben niets". "Dat is in orde, want we zijn geen van allen wat dan grote nullen". "Ja, maar ik ben zo ellendig, dat het niet om te zeggen is". "Zoudt gij graag hebben, dat God u liefheeft? Ben je verlegen om de Heere? Dat is zo niet bij een mens van nature; die heeft genoeg en kan zich

wel vermaken met de tijdelijke dingen. Maar als je waarachtig om de Heere verlegen bent, dan is dat een bewijs dat God naar u heeft gevraagd en dat je in Zijn liefde ligt opgesloten. Maar je kijkt nog te veel naar jezelf en ook dat is van de Heere, want zelf zijn we daartoe niet bekwaam om onszelf te zien als een klomp verdorvenheid. De natuurlijke mens mag al toegeven dat hij gebreken heeft, zoals ieder mens die heeft, de één in dit en de ander in wat anders, maar hartelijk belijden dat we niets anders dan gebrek zijn en dat er geen draad goeds in ons is te vinden, dat is alleen mogelijk bij het licht en de ontdekking van Gods Geest. Maar ge kijkt nu nog naar de mesthoop van Adam, ook dat is naar het Woord Gods: Ik zal maken, dat ze een walg aan zichzelf zullen hebben. Als we onszelf leren kennen als monsters van zonden en dwaasheid, dan leert de Heere u dat, omdat Hij u liefheeft. De vrouw van Manoach was er goed achter toen haar man vreesde, dat zij sterven zouden, omdat ze de Heere gezien hadden; "Neen", zegt zij, "zo de Heere lust had, ons te doden, Hij had het brandoffer en het spijsoffer van onze hand niet aangenomen, noch ons dit alles getoond, noch ons om deze tijd laten horen zulks, als dit is". De Heere heeft ons lief in Zijn geliefde Zoon om Zijns zelfs wil en niet om ons, want in ons is er niets wat te achten of te prijzen is. Kom, zondaar, die van uzelf walgt, kijk eens naar de Heere Jezus. Je hebt het zondag nog kunnen horen: Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk voor een in zichzelf dood en doemwaardig zondaar. Hij is de schoonste onder de mensenkinderen. In die dierbare Borg en Zaligmaker heeft de Heere al Zijn kinderen gesteld. De Heere heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid. Als deze enige grond tot zaligheid wordt verstaan, dan gaan we beter kijken. Dan zien we niet meer op onszelf, maar dan kijken we alleen naar de Heere Jezus, want in Christus zijn we recht-

vaardig voor God. O, oneindige liefde, die vijanden tot vrienden heeft gemaakt. "Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen, toon mij Uw gedaante, doe mij Uw stem horen, want Uw stem is zoet en Uw gedaante is liefelijk". Als daar licht over op mag gaan voor een ziel, dan is dat een oneindig groot geluk, en is die ziel de gelukkigste op de aardbodem. Hoort gij het? Dit uitstapje kan nodig geweest zijn voor deze of gene zondaar onder ons. "Gods verborgen omgang vinden zielen, waar Zijn vrees in woont". Als een man veel van zijn vrouw houdt, als er liefde van de kinderen tot de ouders is, dan geschiedt alles in de omgang met elkaar uit kracht van de liefde. Breng dat nu eens in het geestelijke over. En waar onder ons alles onvolmaakt is en met zonde bevlekt, dat is in de Heere Jezus heilig, volmaakt; Zijn liefde tot Zijn kinderen is volmaakt en vlekkeloos; de Heere Jezus is alles voor Zijn kinderen. Waarom dus de wijsheid begeren in geloof? Omdat de Heere zo almachtig en zo lief is, want Vader heeft ons en al Zijn kinderen zoveel beloofd. We hebben niet minder dan de beloften des tegenwoordige en de toekomstige levens. Heus, je hoeft er zo karig niet over te doen. Al de beloften des Heeren zijn in Christus ja en amen. Het brood en het water is verzekerd. De Heere leidt ons tot over dood en graf heen. De poorten der hel zullen Zijn gemeente niet overweldigen. Dat zijn de zekere toezeggingen zolang we in dit Mesech zijn, maar we hebben ook de beloften voor het toekomstige leven. De Heere weet Zijn bedrukte kinderen wonderlijk te vertroosten als Hij hen verzekert: "Je bent Mijn kind en straks, als de reis is afgelegd, dan mag je voor eeuwig thuis komen". Daar zullen we eeuwig blij zijn, eeuwig vrolijk zijn, eeuwig zingen, huppelen en springen, om ons te verheugen en te verblijden in de gezegende nabijheid van een Drie-enig God; eeuwig zal dat gezegende volk die dierbare Christus groot maken, verheerlijken en de kroon voor Zijn voeten neer-

werpen. Daar zal vergeten zijn alle moeite en rouw. God zelf zal de tranen van de ogen afwissen. Daar kan een zondaar naar snakken, naar die dag, dat hij ontbonden zal zijn en met Christus te zijn om dan voor eeuwig in volmaakt-
heid te mogen delen in die liefde. Wij hebben in ons hart het geloof aan een nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarop naar 's Heeren belofte gerechtigheid wonen zal. Daar zal alles geestelijk en volmaakt zijn; we zullen op die nieuwe aarde wandelen met een lichaam gelijkvormig aan het lichaam van onze hemelse Bruidgom; daar zal geen hamerslag meer worden gehoord; hier slaan ze elkaar dood, en is er niets anders dan vernieling en ellendigheid, en dat is niet alleen het deel in deze tijd van allen die buiten God en Christus zijn, maar dit rampzalig lot is voor die ongelukken tot in eeuwigheid. Wat is het geloof toch een lieve zaak; om in dat geloof wijsheid te begeren. Want als die wijsheid ons deel mag zijn, hoe of het dan ook mag tegenlopen, dan komt ge overal goed door, omdat die wijsheid ons van harte doet zeggen: "Uw wil geschiede". Dan kunnen we zingen: "'k Zal Uw lof zelfs in de nacht zingen, daar ik Hem verwacht". Die ware wijsheid moogt ge altijd begeren als zijnde naar Vaders'wil. Als we dan ook in de moeiten des levens neer kunnen zitten, met een bedroefd hart vanwege de eenzaamheid sinds dat onze Neeltje gestorven is, dan is het de hartelijke betuiging onzer ziel: "Neen, lieve Vader, ik wil niet tegen Uw wil ingaan die altoos rechtvaardig is en heilig en goed. Het is niet naar Uw wil om in moedeloosheid of opstandigheid te verkeren; U weet alleen wat goed is; ik weet het niet, want ik ben een dwaas kind". We zagen alzo twee aangename zaken om in geloof te begeren: des Heeren almacht en liefde. Maar er is nog een derde zaak: de onveranderlijke trouw des Heeren. Als het loopt over 's Heeren getrouwigheid, dan geloof je in de

eerste plaats, dat de Heere doen kan wat ge begeert. Wilt ge bewijs? De discipelen konden de boze geest niet uitwerpen uit de jeugdige maan-zieke. Als de Heere Jezus van de berg der verheerlijking afkomt, gaat de vader van dit ongelukkige kind naar de Heere met al zijn noden en zegt: "Uw discipelen hebben hem niet kunnen uitwerpen, maar zo Gij iets kunt, wees met innerlijke ontferming over ons bewogen en help ons". En als Jezus gezedg heeft: "Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft", dan roept terstond die vader met tranen: "Ik geloof Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp". Hij geloofde, dat de Heere het doen kan. Maar ten tweede doet het geloof ook verstaan dat de Heere het doen wil. "Indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen", terwijl in de derde plaats het verzekerde geloof mag zeggen dat de Heere het doen zal. Alle deze drie zaken blinken tezamen uit, of één ervan ligt nog verscholen en verborgen tot tijd en wijle, dat het geloof tot meerdere wasdom gekomen is. De koninklijke hoving, die de Heere Jezus kwam vragen voor zijn kranke zoon, ging op weg van Kana naar zijn huis te Kapernaüm met de wetenschap, dat zijn kind genezen was. De Heere kan en wil en zal. En nog vóór dat hij zijn huis bereikt had, ontving hij het tastbare bewijs hiervan, toen ze hem boodschappen op zijn navraag, dat 's avonds ten 7 ure de koorts het kind had verlaten, zijnde hetzelfde uur waarop de Heere hem gezegd had: "Ga heen, uw zoon leeft". Het is de vertrouwende daad van het geloof, die zegt dat de Heere het kan, wil en ook doen zal, terwijl het toevlucht-nemend geloof zegt: "Ik geloof dat de Heere het doen kan. Maar een zondaar verlangt ernaar een stapje verder te mogen komen en door het geloof te kunnen zeggen, dat de Heere het doen wil, en zou hij dan ook niet er naar uitzien om door het verzekerd geloof te mogen zeggen dat de Heere het doen zal? De Heere zegene het gesproken woord aan uw en mijn hart. Amen.

Nazang: Psalm 84:4